

τῆτο. ἔκῃν καὶ οἱ τῆτο παραβαίνοντες δίκην δίδοασι, φίλων μὲν ἀγαθῶν ἔρημοι γιγνόμενοι, τῶν δὲ μισῶντας ἑαυτῶν ἀναγκαζόμενοι διώκειν. ἢ ἔχ' οἱ μὲν εὖ ποιῶντες τῶν χρωμένων ἑαυτοῖς, ἀγαθοὶ φίλοι εἰσὶν, οἱ δὲ μὴ ἀντευεργετῶντες τῶν τοιούτων, διὰ μὲν τὴν ἀχαριστίαν μισῶνται ὑπὸ αὐτῶν, διὰ δὲ τὸ μάλιστα λυσιτελεῖν τοῖς τοιούτοις χρησθῆναι, τέτῳ μάλιστα διώκῃσι; ¶ Νῆ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες, ἔφη, θείοις ταῦτα πάντα ἔοικε· τὸ γὰρ τῶν νόμων αὐτῶν τοῖς παραβαίνεσι τὰς τιμωρίας ἔχειν, βελτίονος ἢ κατ' ἀνθρώπον νομοθέτη δοκεῖ μοι εἶναι. ¶ Πότερον ἔν, 25 ὦ Ἰππία, τῶν θεῶν ἡγήσῃ τὰ δίκαια νομοθετεῖν, ἢ ἄλλα τῶν δικαίων; ¶ Οὐκ ἄλλα μὰ Δί', ἔφη. σχολῆ γὰρ ἂν ἄλλος γέ τις τὰ δίκαια νομοθετήσκειν εἰ μὴ θεός. ¶ Καὶ τοῖς θεοῖς ἄρα, ὦ Ἰππία, τὸ αὐτὸ δίκαιόν τε καὶ νόμιμον εἶναι ἀρέσκει. Τοιαῦτα λέγων τε καὶ πράττων δικαιότερος ἐποίει τῶν πλησιάζοντα.

θείοις] Ita pro vulgato θεοῖς Brodaeus et Stephanus coniiciunt, et sic est in MS. I. Reiskius vulg legi θεοῖς θεομοῖς. Sed melius, inquit Hindeburgius, videtur retinere θεοῖς, quia sequitur βελτίονος ἢ κατ' ἀνθρώπον νομοθέτη. ἔοικε θεοῖς, Deus decet, diis convenit, diis digna sunt, ut l, 3, 3

καλῶς ἔχει θεοῖς. Z. At sensus hic est: haec omnia diuinum opus aliquod arguunt, diuinam prudentiam. Igitur ex Codice rectum θεοῖς restitui.

ταῦτα πάντα] Stob. πάντα ταῦτα.

νόμος αὐτῶν] Ibid. νόμος αὐτοῖς, male.